

7. Odnośnie do rzeczonych deklaracji dnia 27.06.1986 r. Sekretarz Generalny otrzymał od Rządu Szwecji następujące powiadomienie:

„Z zastosowaniem art. 18 Konwencji, notyfikacja powiadamiająca o wycofaniu lub wniesieniu poprawek do powiadomień zdeponowanych z dokumentem ratyfikacji w dniu 13.07.1962 r. w brzmieniu:

1. Notyfikacja odnośnie do art. 6 ust. 2 podlega wycofaniu.
2. Notyfikacja na mocy art. 16 ust. 1(a) (ii), zgodnie z którą Szwecja stosuje art. 12 jedynie w związku z nadawaniem, zostaje ograniczona co do zakresu i stanowi, że Szwecja stosuje art. 12 w odniesieniu do nadawania i takiego podawania do wiadomości publicznej, które przeprowadzane są w celach komercyjnych.
3. Notyfikacja odnośnie do art. 17 podlega wycofaniu w odniesieniu do reprodukcji fonogramów. Począwszy od dnia 01.07. 1986 r. Szwecja udziela ochrony wszystkim fonogramom zgodnie z art. 10 Konwencji.

Wycofania i poprawki nabierają mocy z dniem 01.07.1986 r.”

Następnie dnia 01.12.1995 r. Sekretarz Generalny otrzymał od Rządu Szwecji następującą notyfikację:

„Z zastosowaniem art. 18 Konwencji Szwecja wycofuje lub wprowadza poprawki do notyfikacji zdeponowanej wraz z dokumentem ratyfikacji w dniu 13.07.1962 r. w następującym brzmieniu:

1. Wycofuje się ze skutkiem natychmiastowym notyfikację na mocy art. 16.1.(a) (ii), zastąpioną poprawioną notyfi-

kacją w dniu 26.06.1986 r., stanowiącą, że Szwecja stosuje art. 12 jedynie w odniesieniu do nadawania i takiego podawania do wiadomości publicznej, które przeprowadzane są w celach komercyjnych.

2. Wycofuje się ze skutkiem natychmiastowym notyfikację na mocy art. 16.1(b), stanowiącą, że Szwecja stosuje art. 13(d) jedynie w odniesieniu do publicznego odtwarzania audycji telewizyjnych w kinach lub w podobnych miejscach.

Odnośnie do tekstu deklaracji wycofania w ten sposób oraz deklaracji bez poprawek — por. ONZ, *Treaty Series*, t. 496, str. 94.

8. Zastosowania terytorialne zostały wdrożone z zachowaniem tych samych deklaracji, które złożono w imieniu Zjednoczonego Królestwa w chwili ratyfikacji Konwencji.

3. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższej konwencji, oraz szczegółowe wyjaśnienia w sprawie uwag^{1 i 2} zamieszczonych powyżej można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: D. Rosati

802

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 29 września 1997 r.

w sprawie określenia sposobu tworzenia, ustalania ilości i jakości utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych oraz zasad i sposobu ich interwencyjnego wykorzystywania, a także sposobu prowadzenia działalności kontrolnej w zakresie tworzenia i gospodarowania zapasami obowiązkowymi paliw ciekłych.

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr 90, poz. 404 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciąży na wpisanych do rejestru producentach i importerach, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr 90, poz. 404 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770).

§ 2. 1. Wielkość zapasów obowiązkowych w pierwszym roku po wprowadzeniu obowiązku tworzenia i utrzymywania tych zapasów powinna być równoważna dwóm procentom wielkości produkcji i przywozu z zagranicy paliw ciekłych, zrealizowanych przez podmiot w poprzednim roku w każdym z rodzajów paliw.

2. W każdym kolejnym roku wymagany poziom zapasów obowiązkowych wzrasta o dwa punkty procentowe.

3. Za wielkość przywiezioną uznaje się ilość paliwa określoną w decyzji organu celnego, zawierającą rozstrzygnięcie o dopuszczeniu towaru do obrotu na polskim obszarze celnym.

§ 3. 1. Producent paliw, wytwarzający paliwa poprzez przerób ropy naftowej, może tworzyć do 30% zapasów pod postacią ropy naftowej.

2. Na wniosek producentów Minister Gospodarki w drodze decyzji administracyjnej określi procentową ilość paliw, które chce zastąpić ropą naftową, oraz ilość tej ropy w zakresie ustalonym w ust. 1.

3. Przez produkcję, oprócz procesu przerobu ropy naftowej, rozumie się również procesy uszlachetniania i mieszania półproduktów lub komponentów, w wyni-

ku których powstaje co najmniej jeden z gatunków paliw lub wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

§ 4. 1. Podmiot zobowiązany do tworzenia zapasów obowiązkowych może zlecić ich przechowywanie osobom trzecim.

2. Umowa z przechowującym powinna określać:

- 1) ilości i gatunki paliw,
- 2) okres składowania, obejmujący co najmniej 1 rok kalendarzowy.

§ 5. Okres utrzymywania zapasów obowiązkowych oznaczony jest w latach kalendarzowych.

§ 6. Do zapasów obowiązkowych nie zalicza się paliw znajdujących się:

- 1) w rurociągach przesyłowych i zbiornikach na wejściu i wyjściu w trakcie przesyłania paliwa,
- 2) w autocysternach i cysternach kolejowych,
- 3) w rurociągach i instalacjach produkcyjnych,
- 4) na statkach,
- 5) w magazynie celnym przed ocleniem i w porcie wolnocłowym.

§ 7. Podmioty przechowujące zapasy obowiązkowe paliw ciekłych zobowiązane są do utrzymywania ich jakości zgodnie z obowiązującymi normami.

§ 8. 1. W przypadku wystąpienia zakłóceń na rynku paliw, zapasy obowiązkowe paliw ciekłych mogą być interwencyjnie wykorzystane na bieżące potrzeby gospodarki.

2. Z wnioskiem o zwolnienie zapasów paliw ciekłych może wystąpić:

- 1) wojewoda,
- 2) podmiot gospodarczy zobowiązany do utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych.

3. Wniosek powinien zawierać:

- 1) rodzaj i ilość proponowanych do zwolnienia paliw,

2) zasady zbycia paliw, sposób i termin odtworzenia zapasów,

3) uzasadnienie konieczności wykorzystania (uruchomienia) zapasów paliw.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, Minister Gospodarki rozpatrzy nie później niż w ciągu 7 dni od daty jego złożenia.

§ 9. 1. Minister Gospodarki, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych lub osoby przez nich upoważnione mogą dokonywać kontroli w podmiotach przechowujących zapasy obowiązkowe paliw.

2. Podmiot umożliwia przeprowadzenie kontroli, w tym dostęp do miejsc składowania zapasów.

3. Kontroli podlega zgodność stanu faktycznego ze stanem ewidencyjnym zapasów oraz jakość tych paliw.

4. Upoważnienie do kontroli określa:

- 1) osoby dokonujące kontroli,
- 2) nazwę kontrolowanego podmiotu,
- 3) zakres kontroli,
- 4) czas trwania kontroli.

5. Protokół kontroli jest przedstawiany organom kontrolowanego podmiotu.

§ 10. 1. Podmioty przechowujące zapasy obowiązkowe paliw ciekłych przekazują Agencji Rezerw Materiałowych sprawozdania o ilości i lokalizacji tych zapasów w terminie:

- 1) do 31 lipca za I półrocze,
- 2) do 31 stycznia za rok ubiegły.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać nazwy produktów objętych regulacją, ich ilość, miejsca składowania oraz nazwy podmiotów, w których odbywa się składowanie.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1997 r.

Minister Gospodarki: *W. Kaczmarek*

803

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 29 września 1997 r.

w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, w zakresie których tworzy się zapasy obowiązkowe.

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr 90, poz. 404 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych dotyczy następujących rodzajów paliw:

symbol SWW symbol PCN

1) benzyn, w tym gatunków:

a) benzyny silnikowe

bezołowiowe	0242-211	2710 00 270
		2710 00 290
		2710 00 320